

ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΜΑΙΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Μία σκοτεινή υπόθεση επί Λουδοβίκου XVI. Πώς εκλάπη το ύπεροχο περιδέραιο του κοσμηματοπώλου Μπομερέ. Η σατανική μηχανορραφία της κομήσσης ντε Λά Μόν. Ο κρυφός έρωσ του καρδινάλιου Λευί ντε Ροάν. Η άγροβα του περιδερμαίου από τον Μπασσερά για λογαριασμό της Βασιλίσσης. Μία έξυπνη κλοπή στις Βερσαλλίες. Η παράξενη οσσίας της Μαρίας 'Αντουανέττας κλπ.

ΤΙΣ 15 Αυγούστου του 1785, κι άκριβώς στις 11 το πρωί, ξέσπασε άξαφνα ένα από τα πιο μυστηριώδη και τα πιο συνταρακτικά σκάνδαλα της Ιστορίας, με τη δραματική σύλληψη του περιφίμου λογάρατος και καρδινάλιου Λουί ντε Ροάν, στ' ανάκτορα των Βερσαλλιών.

Η άποψητι αυτή σύλληψη που άναστάτωσε τ' άνάκτορα και διαδόθηκε σαν άστρατι στο Παρίσι, είχε ως άποτέλεσμα μία πολυλόγητη διση για μία σκοτεινή υπόθεση γεμάτη με άλαφροίμωλη γυναικά, ή ντ' Ολίβιά, ήσαν τα κυριότερα πρόσωπα αυτής της μοιραίας τραγωδίας.

Η μυστηριώδεις μηχανορραφίες, την περίφημη «Υπόθεσι του περιδερμαίου της Βασιλίσσης». Η Βασιλίσα Μαρία 'Αντουανέττα, ο καρδινάλιος ντε Ροάν, ο μάγος Καλιόστο, ή κόμισσα ντε Λά Μόν και μία άλαφροίμωλη γυναικά, ή ντ' Ολίβιά, ήσαν τα κυριότερα πρόσωπα αυτής της μοιραίας τραγωδίας.

Έξωτι την έποχή, ο μεγαλότιμος κοσμηματοπώλης της Εβρώλης ήταν ο Έβραίος Μπασσερέ. Ο Μπασσερέ είχε τό πιο όμοιομο χροσακιά του κόσμου. Άπ' αυτόν άγροφάταν τα διαμαντιά τους και τα μαργαριτάρια τους ή μεγάλης κωμής της Αγγλίας, όπως ή Ντό Μπαρόν, ή κόμισσα ντε Νοάιν, ή κόμισσα ντε Κοσσέ. Ο ίδιος είχε στολίσει με μαρικά ρομαίμια και με σπάνια πολύτιμα πετρώδια τα δάχτυλα του θρυλικού κόμητος Καλιόστο. Ο Βασιλέης Λουδοβίκος XVI άπ' αυτόν είχε άγοράσει τα περιφίμα όπλα μπριλλάντια του. Όσο για τη Μαρία 'Αντουανέττα, είχε συμφωνήσει μαζί του να τού δίνει 100 χιλιάδες φράγκα τό χρόνο από τό ίδιομο τομείο της για τα κοσμήματα που της ποίωσις.

Ο Μπασσερέ λοιπον είχε έξωτι την έποχή ένα βαριόμο περιδέραιο κι άνεργόταν να τό ποίωρη στους Βασιλείς της Γαλλίας. Μά με ποίο τρόπο; Η Αδμή, βλέποντας τη δύστυχια που βασάνιζε τό λαό, προσπαθοσε ν' αλλάρη συνήθειες κι έκανε αόστηρες οικονομίες. Ο Λουδοβίκος XVI παρουσιάζοταν ή ένα έλαφροίμωλη πατάτας στο στήθος του κι ή Βασιλίσα προκίριζε τα φτωχά κορίτσια κι έλεόσε στο δρόμο τους φτωχούς.

Όταν ο Μπασσερέ παρουσιάζοτη μπροστά της και της έδειξε τό βαριόμο περιδέραιο, ή Μαρία 'Αντουανέττα έμινε άσηκνήνη από τη θέα του.

— Η γόρα βρίζεται σέ πόλειο, τού έλεε. Καλύτερα ν' άγοράσωμε ένα ποίμωλο πλοίο για τη Γαλλία, παρά ένα περιδέραιο για τη Βασιλίσα!

Ο Μπασσερέ όπόσο δεν άπογοιτέθηκε. Βοήριζε την εόχαια να τό δείξη ξεχωριστά στο Βασιλέα, κι άπ' εκείνος άρνήθηκε να τ' άγοράση και τόν έστειλε πάλι στη Βασιλίσα. Ο Έβραίος κοσμηματοπώλης κατέφυγε τότε στο τελευταίο του τέγνασμα. Πέτυχε μία άγοράσι από τη Μαρία 'Αντουανέττα κι όταν παρουσιάζοτη μπροστά της έπρεσε στα πόδια της κι άόησε τό κλάμματα.

— Είμια κατεστομαμένος! Της έλεε με μία τραγική φωνή. Δεν μού μένει να κάνω τίποτ' άλλο παρά να πεσο νά πηγώ στο Σηκουάνα...

Η Βασιλίσα έμωσ σήκωσε αδιόφορα τούς ώμους της και συλλογισθηκε: — Είνε τρελλός...

Κι ή ιστορία του περιδερμαίου φαινόταν ότι είχε τελειώσει, όταν μία μέρα παρουσιάζοτη στο Μπασσερέ ένας ήτοπος άριστοκόρης, γνωστός σ' όλα τα σαλόνια των ανόμων κωριών, ο κύριος Ντε Λά Πόρτ.

— Γιατί, τού έλεε κι ένα παράξενο έμωσ, δεν δοκιμάζετε να δείξετε τ' όμοιομο περιδέραιο σας στην κόμισσα ντε Λά Μόν, τη μεγάλη και στενή φίλη της Βασιλίσσης; Θα μποροόσα να σας βοηθήσω σ' αυτήν την υπόθεσι...

Και τό βαριόμο κόσμημα παρουσιάζοτη στην κόμισσα στις 29 Δε-

κεμβρίου του 1784. Στην άρχή ή κόμισσα ντε Λά Μόν άρνήθηκε ν' άνακατείνθ σ' αυτήν την ιστορία. Ύστερα έμωσ από ένα μήνα κάλεσε πάλι τόν Έβραίο κοσμηματοπώλη να της δείξη τό περιδέραιο και τού άνηγγειλε ότι ένας μεγάλος αιδέντης είχε συμφωνήσει να διαπραγματείνθ την άγορά του για λογαριασμό της Βασιλίσσης.

Και πράγματι, ύστερ από λίγες ήμέρες, ο Μπασσερέ δέχτηκε την έπίσκεψη του καρδινάλιου ντε Ροάν! Ο καρδινάλιος θ' άγόρασε τό περιδέραιο για λογαριασμό ενός προσώπου, κι όνομα τού όποιου, προς τό παρόν, έπρεπε να τηρηθή απολύτως μυστικό... Ο ίδιος μάάλιστα συνέταξε και τό σηκόλοιο της άγοράς, τό όποιο πήρε κατόπιν ή κόμισσα ντε Λά Μόν και τό παρουσιάζοτη στην «τηριχητή φίλη» της που τό ένόησε κι' ύπέγραψε φαρδιά πλατιά: Μαρία 'Αντουανέττα της Γαλλίας.

Όταν γόησε από τ' άνάκτορα ή κόμισσα, είδοπατες άμείως τόν καρδινάλιο ντε Ροάν, ο όποιος, όπως θα περιλέβατε, ήταν τρελλός έρωτευμένος με τη Βασιλίσα, ότι ή «τηριχητή φίλη» της, δηλαδή ή Μαρία 'Αντουανέττα, φαινόταν έκανό τό ρόδιο τό περιδέραιο. Και πράγματι, ο Λουί ντε Ροάν πήρε κομιά στις Βερσαλλίες, κοιτώντας τό θησαυρό του...

Αν πρώτασε έμωσ να παρουσιάζοτη στη Βασιλίσα, όπως άναφέρεται σ' «Απομνημονεύματα» του ο βαρόνος ντε Μπεζανόα. Τη στιγμή που βρισκόταν σ' ένα ιδιαίτερο σαλιόν με την κόμισσα ντε Λά Μόν, παρουσιάζοτη άξαφνα ένας άπεσταλιμένος της Μαρίας 'Αντουανέττας. Ο καρδινάλιος τότε άποτριβήθηκε σ' ένα γειτονικό δωμάτιο και τόν άφησε μόνο με την κόμισσα. Ο άπεσταλιμένος έδωσε στη «φίλη» της Βασιλίσσης ένα σηκόλοιο, τό όποιο έκείνη έστεισε άμείως να τό δείξη στο Λουί ντε Ροάν. Ήταν από τη Μαρία 'Αντουανέττα! Τό περιδέραιο έπρεπε να παραδοθή στον κωιστή τοι σηκούόματος. Ο καρδινάλιος ντε Ροάν δεν έπομείθηκε πλοτα κι' έδωσε τό βαριόμο κόσμημα στον άπεσταλιμένο της Βασιλίσσης, ο όποιος έκανε μία βαθιά έπάλσι και βγήκε από τό σαλιόν και τράβηξε για τα βασιλικά διαμερίσματα.

Επ' τέλος! Η κομωδία είχε πετύχει. Ο Λουί ντε Ροάν είχε πέσει πάλι στο σκοτεινό και της πιο άπόρητης συνωμοσίας.

Όταν ο έρωτευμένος καρδινάλιος, έπειτα από λίγες ήμέρες, φώτησε γιατί ή Βασιλίσα δεν είχε κομωσ άόμο στο λαμό της τό περιδέραιο, ή κόμισσα ντε Λά Μόν τού άπάντησε:

— Η Βασιλίσα βόλακει την τιμή του ύπεροχού. Γι' αυτό θέλει ή να τό έξέτασόν οι ειδικοί ή μία μεγάλη έπλοσι στην τιμή. Προς τό παρόν όμωσ, ή «φίλη μου», δεν θα τό κομωσέ στο λαμό της...

Ο Μπασσερέ, μπροστά στη βασιλική άπαίτηση, δέχτηκε να έλαττώσει την τιμή. Συγχρόνος ο ντε Ροάν έμωσ έμεινε τις μέρες ένα κωνούριο γράμμα, με την ύπογραφή τ' Βασιλίσσης, κι' αυτό τό ζήτημα. Κι' ή υπόθεσι κανονίστηκε με τόν καλύτερο τρόπο. Ο έρωτευμένος καρδινάλιος ήταν κατενομοισμένος!

— Μά γιατί, Μπασσερέ — έλεε τότε στον Έβραίο κοσμηματοπώλη — δεν ενθουσιάζοτε άόμοι τη Βασιλίσα; Πρέπει να της γράψετε, φίλε μου... Πρέπει να την ενθουσιάζοτε με μεγάλο σεβασμό!

Στις 12 Ιουλίου του ίδιου χρόνου ή Μαρία 'Αντουανέττα έλαβε τό ενθουσιάζοιο γράμμα τού Έβραίου. Στην άρχή νόμωσ ότι είχε πιάσει πάλι ή τρέλλα τόν κοσμηματοπώλη. Έπειτα όμωσ θέλησε να ζητήρη μεριές εξηγήσεις, και τότε ξεσκεπάστηκε με μιάς όλη αυτή ή σκοτεινή μηχανορραφία, στην όποια βέβαια δεν είχε λάβει μέρος ή Βασιλίσα.

***

Η σατανική κόμισσα ντε Λά Μόν προξένησε σ' όλο τόν κόσμο την κατάληξη με την τόλμη της, την έξυμνάδα της, την πονηρία της και τό πείσμα της. Άρνήθηκε τα πάντα! Άρνήθηκε κατηγορηματικά ότι ήταν ή ψυχή της σκοτει-

Ο καρδινάλιος ύποκλήθηκε μπροστά της...

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Η νέες γυναίκες μιμάζουν με τους βασιληάδες. Δεν έχουν ειλικρινείς φίλους. Εύχομαι ποτέ δεν το καταλαβαίνουν.

(Σαμφορό)

Λούσι είδον δάκρυα τρέχον από των γυναικών τα μάτια, δάκρυα λύπης και απάτης.

(Η υθαγόρας)

Η γυναίκα είναι τελευταία ζωντά στο Στανό και πρώτη έπληγε στον Τάφο του Κυρίου.

(Μπάρορετ)

Η ξένη γυναίκα έχει ένα γενετή εχθρό. Όλους τους ζωντούς άντρες.

(Μαρία Έξενμπαχ)

Όταν η γυναίκα γίνει ίση με τον άντρα, τότε θάνα άνώτερή του.

(Σοκράτης)

Η αναγνωριμή με γυναίκες διαθίσει τα ήθη και ανάπτυσει την καλοσύνη.

(Μοντεσιέ)

Η φθορά είναι το δόμο που πρώτο χωρίζει και πρώτο παίρνει η φύση από τη γυναίκα.

(Μερό)

Η καλλονή είναι άσθος και η άρετή το άρωμά του.

(Παροιμία)

Κοινή άδελφία των γυναικών που έπληξαν ώρες είναι να λειτουργούν πως δεν είναι παιδιά.

(Λαροσφουζώ)

Η γυναίκα θάνα αξιολήτη άν η φύση την έκανε όπως την κατατάει πολλές φορές η μάδα.

(Αίς Ντέ Λεσπινάς)

Ο σφύγγος έρωτάς παράγει το άδυσόλογο γένος. Η φίλια το τελειώνει και ο παρώνους έρωτάς το εξαγιάζει.

(Βάων)

Άντες και γυναίκες σιωπής συμφωνούν στην εκτίμησι μιας γυναίκας, γιατί έχουν αντίθετα συμφέροντα.

(Λαμπρουγιέρο)

Η γυναίκες και τα παιδιά συγκρίνον την εκτίμησι με τη συμπάθεια.

(Βιοθενάργος)

Άζωια και η άρετή πρώτα νύχι τα δικά της.

(Μοντεσιέ)

Η ιδιοτροπία στη γυναίκα είναι το αντίδοτο της φθοράς.

(Λαμπρουγιέρο)

Η γυναίκα γελεί όταν παροί και κλαίει όταν δέλει.

(Παροιμία)

Ο άντρας είναι η αίτια που μια γυναίκα δεν ζωνάει την άλλη.

(Λαμπρουγιέρο)

Όποιος έδεχάσε μεγάλον έρωτα, παραλείπει τη φίλια.

(Λαμπρουγιέρο)

Η αγία, μιας γυναίκας και ένας άντρας, για νύχι ένδυάρον, ποτέ να πάωη σ' αυτό άπόλασι, άνάτησι η έπιθυμία.

(Σαμφορό)

Ο έρωτάς είναι έγω σιωσ δυό άτόμων.

(Άντοράν ντέ ΛάΣάιλο)

Ο έρωτάς; Παίρη ιστορία και όμως πάντα νέα.

(Χάινε)

Όπως μπορεί να διηγηθή τον έρωτά του, πολύ λίγο αγαπάει.

(Πετρούρη)

Μια φορά αγαπάει κανείς, την πρώτη.

(Λαμπρουγιέρο)

Όποιος δεν γνώρισε πολλές πρώτιστες γυναίκες, δεν ξέρει ούτε τις τιμές.

(Σαμφορό)

Ένας φρόνιμος άνθρωπος, τρία πράγματα δεν εμπιστεύεται: Τον άνεμο, την Αλγιάτικη λιακάδα και τους γυναικίους όρκους.

(Σούθερ)

Τις γυναίκες τις κοιτάς με φόβο και τις βρίζεις και όμως δεν μπορείς να ξησαιο χωρίς αυτές.

(Ντρούντεν)

νης συνωμοσίας που είχε κλέψει το περιδέραιο από τον καρδινάλιο ντέ Ροάν, ο όποιος, όπως θα μαντέφατε, το είχε αγοράσει με δικά... λεπτά και όχι για λογαριασμό της Μαρίας Άντουανέτας. Ο Λουί ντέ Ροάν ήθελε να κάνει ένα αντίξιο δώρο στο μεγάλο και απόφορο ξρωτά του... Η καταστροφή λοιπόν του καρδινάλιου ήταν η σωτηρία της κόμησας ντέ Λά Μόν. Και η κόμησσα, εκτός των άλλων, καταφασε ότι ο Λουί ντέ Ροάν είχε συνεννοηθή χωρικά με τη Βασίλισσα σ' ένα άπόμειρο εμπισκέσ του πάρχου των Βερσαλλιών, ότι είχε πάρει από το χέρι της ένα τριαντάφυλλο και ένα ξρωτάτο γράμμα και ότι ήταν η έκείνη μπροστά σ' αυτό το γράμμα τους. Ήταν η δέν ήταν άλλη μια δλα αυτά;

Ο δυναστημένος καρδινάλιος δεν συλλογήθηκε ούτε μια στιγμή να τη διαφασίσει. Πώς άποφασε; Δεν έλεγε φέματα η φίλη της Βασίλισσας; Άλλωστε είχε φιλιάμενα σ' ένα χρυσόστολιστο ζωντά το τριαντάφυλλο και το τριχωρό γράμμα της αγαπημένης του. Πώς λοιπόν δεν είχε ιδέα απ' όλα αυτά η Μαρία Άντουανέτα;

Ο Λουί ντέ Ροάν, για να σώσει την κόμηση της Βασίλισσας, ήταν έτοιμος να θυσιασθή, όταν άξαφνα μια άπρόσπτη κατάφασ διαφώτισε πειά αυτό το μυστήριον. Ο άνθρωπος που έσωσε τον καρδινάλιο ήταν ο μοναχός Λούτ.

Ο μοναχός αυτός έλαθιωσε να προσληφθή στην Αύλη των Βερσαλλιών. Όταν όπως έκανε την πρώτη άπόφασια, άπέφασε πανηγυρικά και τότε κατάφασε στην κόμησσα ντέ Λά Μόν, με τη βοήθεια της όποιας καταφασε να πραγματοποιήη τ' όνειρό του. Μια μέρα λοιπόν στο μέγαρο της κόμησας, είχε άπομεινει κατάληκτος από την παρξέση άποφασια με τη Βασίλισσα μιας νεαρής και φθοράς άποφασιας... Απτή την άποφασια την είχε ξαναδύ άλλη μια φορά νεομένη με μια πολιτελή τουαλέττα και χτενισμένη όπως η Βασίλισσα. Ή άποκαλήφασε τον μοναχό Λούτ, όπως βλέπεται, έδωσαν τη λύση του άπ' άματος. Ή άσπινωσία άφασε άμέσως να κάνει περξοφείας άνάτησας και τέλους καταφασε να συλλάβη στις Βερξέλλες μια κάπια ντ' Ολιβά, άλλωστε άποφασια της κόμησας ντέ Λά Μόν. Ήταν η κόμησας της Μαρίας Άντουανέτας!

Η ντ' Ολιβά στην άνάτησι έπιθεβάφασε την κατάφασια του μοναχού Λούτ. Άφρηθήκε μάλιστα με κάθε λεπτοφασια όλη τη μηχανοφασια της κόμησας. Η ντ' Ολιβά είχε συνάτησει μια σέρα τεχάσι στο Παλά Ροαριάλ έναν άγνωστο, ο όποιος άφασε να την έπισκέφεται στο σπίτι της και να της πηλι για μεγάλους και παύσιους προφασιας που ήταν παύσιμοι να τη βοηθήσουν να κάνει την πύχη της στην Αύλη των Βερσαλλιών. Ποιά γυναίκα τότε δεν όνειροφάταν τη ζωή των άνατόρων; Ο άγνωστος έφασια της άνήγγειλε μια μέρα την έπίσκεψη μιας μεγάλης πριάς της Αύλης. Απτή η πριά ήταν η κόμησσα ντέ Λά Μόν, η όποια τη προφασιας 16.000 φάγγα και της είχε ότι είχε έπαφασια από τη Βασίλισσα να βη, ένα πρόσωπο κατάλληλο να την άνακαταστήση σ' ένα ραντεβό της.

Η ντ' Ολιβά δέχτηκε έλεόφασια απτή τη θριαμβεφασια έσοδού της σ' άνάτησι και η κόμησσα ντέ Λά Μόν μαζί με τον άγνωστο, που ήταν ο άντρας της, την όδηγήσαν στις Βερσαλλίες. Εκεί πέρα η κόμησσα την έντισσε με μια πολιτελή τουαλέττα, τη χτενισ με ένα έιδικό τρώπο, της φώρισε ένα «ντιμ μονόν» και έφασια, έχρησισμένη από απτή τη μεταφασια, της είπε:

— Όλ σάς όδηγήσω άπόφασε στο πάρχο, όπου θα δώσετε αυτό το άποφο τριαντάφυλλο και αυτό το γράμμα σ' ένα άφρηλό πρόσωπο... Τη στιγμή που θα δινετε το τριαντάφυλλο θα το πητε αυτό μονάχα τα λόγια: «Ξέρετε τι σημαίνει αυτό...» Έπειτα δέ για να την καθυφασισή, της έξήγησε ότι απτή ήταν η διαταγή της Βασίλισσας.

Όταν λοιπόν ήθε η άποφασια, η κόμησσα όδηγήσε την ντ' Ολιβά σ' ένα άπόμειρο εμπισκέσ του πάρχου και έπειτα πηγε να της φωνάξη το άφρηλό πρόσωπο, που πηγε άμέσως και έποκαλήφασε μπροστά της, νεύοντας πως είνε η Μαρία Άντουανέτα. Η ντ' Ολιβά τότε, νεμένη άφρητός σαν τη Βασίλισσα, του έδωσε το γράμμα και τη στιγμή που του έδινε το τριαντάφυλλο, του είπε τα συνθηματικά έξένα λόγια.

Άμέσως κατόπιν έφασ άποφασιστρα τρομαγμένες φωνές.

— Γρήγορα! Γρήγορα! Έλάτε!

Ήταν η κόμησσα ντέ Λά Μόν, η όποια φώτισε τα σκαμνίη για να την πάρη μαζί της και να χωθόν σαν άσφαση μέσα στο πάρχο.

Ο καρδινάλιος ντέ Ροάν, καθώς βλέπετε, είχε πέσει άνοποφασιατος σ' απτήν την έντεχνη παγίδα.

Απτό ήταν το συνθηματικό σκάνδαλο της «Υποφασιας του περιδέραιου της Βασίλισσας». Θέλετε τώρα να μάφτε ποιά ήταν το άποτέλεσμα της δίχης; Ο Λουί ντέ Ροάν χωρηθή από καρδινάλιο. Η κόμησσα ντέ Λά Μόν καταδικάσθηκε να μαστιγωθή χωρικά.

να στιγματοφασ με προφασιο σίδερο και να φιλιασθή έσοφως στη Σαλπιατόφ. Όσο για τον Ιωσήφ Βάσσα, τον περξισμο κόμητα Καλιόστορο, ο θουλάκος μάγος ο όποιος είχε παξεί ένα σκασιτό οόλο σ' απτήν την έπθεσι, φιλιασθήσε στη Βασίλλη. Μά την ίδια τέχη είχαν και όλα τ' άλλα πρόσωπα απτής της συνθηματικής μηχανοφασιας, η όποια θεοφείτα ως το μεγαλύτερο σκάνδαλο του XVIII αιώνα.